3 1761 08108849 4

Bass, Eduard
Raubíř a kladivo

PG
5038
B3R3

V R I N X 84.

EDUARD BASS:

RAUBÍŘ A KLADIVO

KOMEDIE

Cena K 1·20, bez dalších přirážek.

SEF SPRINGER, PRAHA

V TÉTO SBÍRCE
VYŠLY AKTOVKY:

21. *Tenkrát.* (Červený-Jílovský).
22. *Hrobu hlas.* (Nešvera-Lešingr).
23. *Náhrdelník.* (Bass).
24. *Opuštěná.* (Maurier-Bass).
26. *Srdcová dáma.* (Šorm).
27. *Láska sira Falstaffa.* (Lešingr).
28. *Náměsíčný.* (Mahen).
30. *Nepořádný dům.* (Bečka).
31. *Ochrana kojenců.* (Bass).
84. *Raubíř a kladivo.* (Bass).
85. *Kapky jedu.* (Červený-Jílovský).
86. *Císař a služka.* (Bass).
87. *Zvěrstva.* (Viktor Dyk).
88. *Létavý lékař.* (Molière).

RAUBÍŘ A KLADIVO

SYRINX
SBÍRKA NEJLEPŠÍCH PRACÍ KABARETNÍCH

REDIGUJE Dr. JIŘÍ ČERVENÝ

84.

RAUBÍŘ A KLADIVO

MAŇÁSKOVÁ KOMEDIE PRO VELKÉ DĚTI

NAPSAL
EDUARD BASS

*

Hráno padesátkrát na scéně Červené sedmy
s velikými potlesky

*

České lidové knihkupectví Josef Springer, Praha-I.,

Filiálka Král.-Vinohrady

1 9 1 9

PG
5038
B3 R3

Kniha tato tištěna jest vůči všem jevištím jako rukopis. Provozovací i překladové právo vyhraženo jest autoru, jejž zastupuje
Červená sedma Praha II., Hotel Centrál Hybernská ul.
kde nutno každé provozování *předem* hlásiti.

LIBRARY
DEC 7 1972
UNIVERSITY OF TORONTO

„Syrinx“ čís. 84. — Jos. Springer v Praze I.
Copyright 1919.

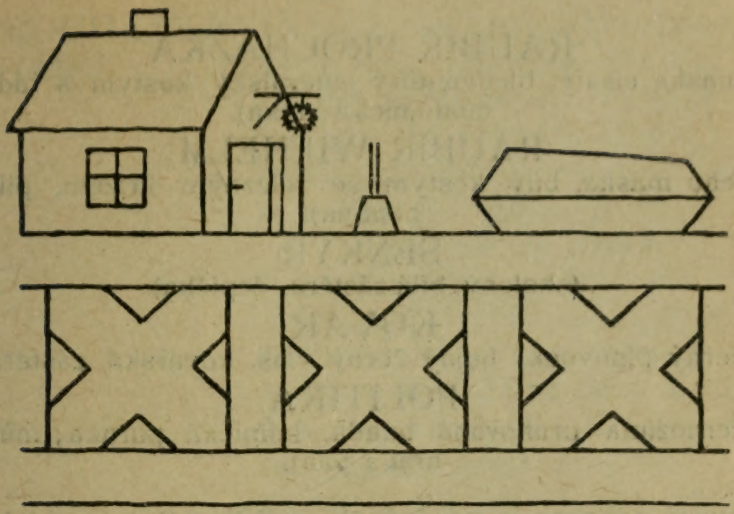

Pohled z předu.

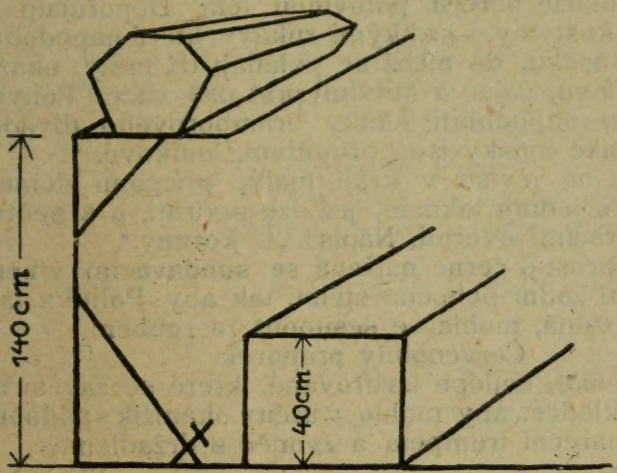

O S O B Y:

RAUBÍŘ PROCHÁZKA

(maska císaře, bleděmodrý jenerálský kostym s řády, důstojnická čapka).

RAUBÍŘ WILHELM

(jeho maska, bílý kostým se železným křížem, pikl-haubna).

ŠENKÝŘ

(oholený, bílá zástěra, čepička).

KOVÁŘ

(černý plnovous, bujný černý vlas, kovářská zástěra).

POLITIKA

(černožlutá pruhovaná bunda, komická paruka; může hrát i pán).

Jeviště zařízeno je na způsob králíčkového (maňáskového) divadla o poutích, totiž roubení, za kterým herci vyčnívají pouze hořejší polovinou těla. Doporučují se pirmitivní kostymy s krátkými rukávy, které napodobují bundy maňásků, do nichž se vkládají tři prsty, ukazovák pro hlavu, palec a střední prst pro ruce. Pohyby herců musí napodobiti loutky bramborového divadla. Také masky jsou primitivní, loutkové.

Rekvizity: na jevišti v kraji malý, přízemní domek (hospoda) s jedním oknem, jež lze otvírati, a s neotvíracími dveřmi. Nápis: „U koruny."

Rakvička prostá, černě natřená se sundavacím víkem, u níž chybí zadní pobočná stěna, tak aby Politika tam vložená, mohla se sesunout za roubení.

Červenobílý praporek.

Kladivo veliké, nejlépe kašírované, které se zavěsí na háček na kladce, aby mohlo v určitý okamžik spadnout.

Jarmareční trumpeta a zvonec s držadlem.

Před vytažením opony zvonec jako na komedii a dryáčnické vyvolávání začátku.

(Před lesní hospodou „U koruny").

PROCHÁZKA *(sám).*: Já jsem ten raubíř Procházka,
sem vede mne jen otázka,
na niž jsem myslil dumaje
už tam na březích Dunaje.
Hospoda pěkná, stojí v lese
a u Koruny jmenuje se.
(dívá se na firmu)
Koruna, pane, pěkná věc,
tu musím nyní dostat přec!
Jen nesmím sám sem strkat nos,
bych nedostal pak přes kokos.
Nejlépe, když po starém zvyku
sem pošlu paní Politiku.
Šenkýř má smysl pro dámy,
ta korunu z něj vymámí.
(zmizí pod roubením)

KOVÁŘ *(s kladivem)*: Tohle je pěkná novina!
Hej, krčmo, chraň se zlosyna!
(buší do vrat)
Hej hola, lidé vstávejte!
Hej, hej, a pozor dávejte!
Hej, nechte toho chrápání!

ŠENKÝŘ *(z okénka)*: Kdo mne to ruší ze spaní?

KOVÁŘ: Pozor, jde tady o úklad!

ŠENKÝŘ *(z okénka)*: Hlouposti, nech mne raděj spát!

KOVÁŘ: Teď nesmíš spáti krčmáři,
sice se úklad podaří!

ŠENKÝŘ: Mne hned tak něco nesplaší,
(z okénka) vidíš vše černě, Tomáši!

KOVÁŘ: Jen si dej pozor, šenkýři,
jsou kolem v lese raubíři!

ŠENKÝŘ: Raubíři v lese? Pro Krista!
(z okénka) a já jsem sám tu dočista.

KOVÁŘ: Já nebojím se, jsem-li sám,
jen když svou pevnou vůli mám.

ŠENKÝŘ: Ty kladivo máš k ochraně,
(z okénka) však já jsem zcela bez zbraně!
Ach, co si počnu, ach, ach, ach!

KOVÁŘ: Šenkýři, neměj žádný strach!
Nikomu nevěř odevzdaně,
byť přišel jen tak na pivo,
a abys nebyl beze zbraně,
nechám ti tu své kladivo.
(složí kladivo před hospodu)

ŠENKÝŘ: Ó běda ty jdeš přece tedy?
(vyjde před hospodu)

KOVÁŘ: Jdu, vrátím se však se sousedy,
než probudí se bílý den.
Ty do té doby vydrž jen!
Buď bdělý, než se vrátím zas!
Hlavní věc, vzbudil jsem tě
(zmizí) v čas!

ŠENKÝŘ: Tohle je pěkné! Ďas to vem!
Teď jsem tu sám s tím kladivem!
Je safra těžké, kam pak s ním?
Na hřebíček je pověsím!
(pověsí je na hřebík nad hospodu)

POLITIKA: Dobrý den!
(přichází ze strany)

ŠENKÝŘ: Hleďme, ňáká paní!

POLITIKA: Nemáte pokoj na přespání?

ŠENKÝŘ: Jak to řek Tomáš? „Nevěřit!"
To však je dáma, já mám cit!

POLITIKA: Komůrka stačí mi jen malá.

ŠENKÝŘ: Prosím vás, kde jste se tu vzala?

POLITIKA: Lecos jsem byla, avšak nyní
jsem u raubířů hospodyní.

ŠENKÝŘ: Jak? U raubířů? Pane Bože!

POLITIKA: Nu dáte mi přec kousek lože?

ŠENKÝŘ: Já totiž—tento—inu—víte . . .

POLITIKA: I, jděte, snad se nebojíte?
Pojďte si sednout na lavici,
já vám chci beztak něco říci.
(tulí se k němu)

ŠENKÝŘ: Pro pána krále! To je ženská!
Taková ňáká saframentská.

POLITIKA: Nu pojďte jenom ke mně blíž!
Bobečku, snad se nebojíš?

ŠENKÝŘ: Ona mi tyká, jeminářku!

POLITIKA: Co pak to máš tu na tom háčku?

ŠENKÝŘ: Kladivo.

POLITIKA: K čemu? Nebesa!
Zahoď je někam do lesa!

ŠENKÝŘ: Vy jste mi chtěla něco říci ....

POLITIKA: Že už mne mrzí loupežníci.
Je to jen život v stálé zlobě,
nechtěl bys ty mne vzíti k sobě?
Mohla bych ti tu prát a vařit,
a vůbec pěkně hospodařit.
Tam v lese je mi příliš pusto,
a ty, ty byl bys moje gusto.
Víš, co je žena milující?

ŠENKÝŘ: Co však by řekli loupežníci?

POLITIKA: S těmi to spravím beze svědků,
pošleš jim sem tam něco
k snědku,
uznáš je za své vrchní pány
a pokoj bude na vše strany—
to všechno velmi lehké jesti,
bobečku, uvaž naše štěstí!

ŠENKÝŘ: Já bych rád — hm — však —
(v tom spadne kladivo)

POLITIKA: Krista Pána!
Tohleto byla pěkná rána!
Nu řekni rychle, dáš mi slovo?

ŠENKÝŘ: Kladivo spadlo Tomášovo!
(polekán) To něco značí, bůh to ví!

POLITIKA: Zahoď je někam do křoví!

ŠENKÝŘ: Co říkal? Nevěř nikomu!
(k sobě) Ne, radš s ním půjdu do domu.
(Uteče s kladivem do domu)

POLITIKA: Otevři jestli mne máš rád!
(klepá na vrata)

ŠENKÝŘ: Já už si nechci namlouvat!
(vykoukne z okna) *(zmizí)*

POLITIKA: Dej odpověď mi po dobrém!

ŠENKÝŘ: *(praští ji kladivem)*
Tady máš jednu, čert tě vem!

POLITIKA: Lidičky pomoc! Vrazi! Zrádci!

ŠENKÝŘ: *(praští ji po druhé)*
Nadávky se tu nevyplácí!

POLITIKA: Korunu hned mi vydej, sice . . .

ŠENKÝŘ: Korunu chceš, no do třetice!
(Praští ji po třetí. Politika se mrtva svalí)

PROCHÁZKA: Mně se zdá, že tu někdo vzlyká!
(Vyjde z leva) *(Spatří Politiku)*
Pro pána, moje Politika!
Na hlavě plno oděrků!
Ten mi ji zřídil chuděrku!
Snad aspoň trochu zasténá!
Byla už často praštěná!

Tolik let se mnou šťasně žila,
a mnoho mi lidí přivábila.
Ať měl kdo strachy sebevětší,
vše okouzlila svojí řečí.
A zvláště co se slibů týká,
vše zmámila má Politika.
(pláče)
Je konec, vezmu kamaráda
a pohřbím ji jak slušnost žádá.
(volá)
Hej, hola, Willy, kde pak jsi?

WILHELM: Sedláci táhnou na lesy!
(Přijde z lesa)

PROCHÁZKA: Pomoz mi dát ji do hrobu!

WILHELM: Dbej raději o svou osobu!

PROCHÁZKA: Však já hned přijdu mezi vás!

WILHELM: Tož tedy rychle, nemám čas!
(Přinesou rakev bez víka)

PROCHÁZKA: Teď bys mi pomoci moh snad
šenkýře ještě potrestat!

WILHELM: Toho si bratře ztrestej sám,
já jinou starost nyní mám.
Sedláků jde sem jako much,
tu musí pomoci nám bůh.
(salutuje)

PROCHÁZKA: Viléme, ty se bojíš snad?

WILHELM: Čeho bych já se mohl bát?
I když jsou protivenství mnohá,
k čemu my máme pána boha?
(salutuje)
Sedlákům vpadnu na kůže,
(salutuje)
náš pán bůh mi už pomůže—
Ty šenkýře si ztrestej zatím —
a já, nač přijdu, všechno zmlátím.
(zmizí)

PROCHÁZKA: Já tedy půjdu na šenkýře.
(*klepe na dveře*) Hej otevři, ty zrádné zvíře!
Tvá zpupnost prokázána jest tu,
neujdeš tedy svému trestu.
Zabíjet, to je moje právo.

ŠENKÝŘ: Raubíře praštit je však zdrávo.
(praští ho kladivem a zmizí)

PROCHÁZKA: Viléme pomoc! On mne bije!
To není žádná komedie!
Willy, jsi hluchý jako pařez?

WILHELM: Františku, já jsem dostal nářez!
(*přijde zafačovaný*) *(zmizí)*

PROCHÁZKA: Tohle je pěkný spoluhráč!
Já dostal ránu—a on má fáč!
Hospodo, poroučím ti vzdát se!

ŠENKÝŘ: To nejde jen tak bez legrace!
(*vykoukne*) *(praští ho znova)*

PROCHÁZKA: Viléme pojď mu jednu dát!

WILHELM: *(nakoukne)* Já nemůžu se odpoutat!
Cítím sic s tebou soustrast živě,
sám jsem však už jen na tetivě!

PROCHÁZKA: Co ten tvůj pán bůh tomu řekne?

WILHELM: Franci, mám strach, že mi s tím sekne!
(zmizí)

PROCHÁZKA: No tos mi přines pěknou zprávu!
A já tu strkám vlastní hlavu!
(jde a tuká zdvořile)
Otevřete, můj vzácný pane,
mám nabídky tu nečekané!

ŠENKÝŘ: *(vykoukne)* Kováře slyším volat v hvozdě,
můj milej Franc, teď už je pozdě!
(praští ho po třetí, Procházka se svalí)

PROCHÁZKA: Ach! Ouve, Willy, už je po mně!
(klesne na jeviště)

ŠENKÝŘ: *(vyjde ze vrat)* Proč chtěl jsi pánem být v mém domě?
To všechno bylo dílo tvé,
teď za to sám jdeš do rakve—
(položí ho do rakve)

Náš kovář jde sem se sousedy,
já uvítat je musím tedy.
(odejde do domu)

WILHELM: *(přijde)*
Procházko, pojď mi pomoc dál!
Já konečně se odpoutal.
Teď musíš ty jít do pole!
(spatří Procházku)
Jak! Já jdu prosit k mrtvole?
Tos neměl dělat! Je mi líto –
Františku, projeli jsme mýto!
Žes umřel nerad, mohu věřit,
tady máš za to pour le mérite.
(připne mu řád na prsa)
(pryč)

ŠENKÝŘ:
(vystrčil z domku praporek a přijde ven)
Teď tedy kynou šťastné doby.
Zakryjme zbytky staré zloby!
Řádil tu jako by se vztekl,
a teď naň hodím tenhle dekl –
(přikryje rakev)
Jsme svými pány ve svém domě,
však tolik musím říci skromně:
Zásluha o ten úspěch nový
kováři patří Tomášovi.
Za to, že strasti jsou ty tam,
pěkně ho tady uvítám.

KOVÁŘ: *(přichází z lesa s Italem, Francouzem, Angličanem a Američanem*)*

ŠENKÝŘ: Buď vítán, Mistře i Vy Bratři!
Já vděčen jsem Vám, jak se patří,
že zachován jsem na živu!
Jen řekni mi však, jaké kouzlo
na rozkaz tvůj tu asi vklouzlo
a skrylo se v tom kladivu?
Bez něho byl jsem vždycky sláb,
s kladivem tvým však byl jsem chlap,
jenž neuhnul by ani čertu.

KOVÁŘ: Tvá doměnka zní jako v žertu.
Kladivo žádným kouzlem není;
kladivo sluje — Sjednocení!
(do obecenstva)
A to kdo třímá pevně v ruce,
vyhraje všecky revoluce!
(opona)

*) Tyto figury mohou na malém jevišti odpadnouti Pak zní následující verš: „Buď vítán, mistře, jménem bratří"

Provozovací právo zadává jedině „Červená Sedma" Praha-II., Hotel Centrál, kde nutno každé provozování předem hlásiti. Tamtéž možno vypůjčiti si potřebné kostymy a rekvisity.

V našem nakladatelství vycházejí redakcí
Dra Jiřího Červeného sbírky:

SYRINX

Sbírka nejlepších kabaretních prací.

Obsahuje chansony a aktovky od Ballinga, Basse, Červeného, Pospíšila, Theimera, Jílovského, Hvížďálka, Jurista, Hanuše, Skocha, Fráni Šrámka, Viktora Dyka, Jiřího Mahena, Opočenského, Hertana, Moora aj. aj.

PÍSNIČKY ČERVENÉ SEDMY.

Malé vydání nejoblíbenějších písniček tohoto předního kabaretního sdružení.

DM 5 - Aut.

CO SE V PRAZE ZPÍVÁ

Sbírka veselých a časových popěvků v malém levném vydání.

Zastoupeni: Bass, Rada, Gersten, Balling, Skoch Pečka, Hanuš, Theimer, Šejnoha, Burns, Dyk, Havlíček, Opolský, Červený, Cassius, Hvížďálek a jin

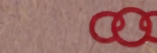

ŠPRÝM.

Sbírka nejlepší kabaretní prosy.

Přispívá: Bass, Balling, Červený, Dreman a

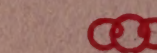

Žádejte podrobné seznamy.

České lidové knihkupectví
JOS. SPRINGER, PRAHA I., JILSKÁ ULICE
Filiálka na Král. Vinohradech.

PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PG
5038
B3R3

Bass, Eduard
Raubíř a kladivo

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 15 25 25 13 014 6